

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes Dikigorikos Syllogos Ioanninon (a janinai ügyvédi kamara) – mivel úgy véli, hogy a tagjai sorába felvételüket kérők szakmai képezésének értékelésére hivatott nemzeti hatóságként a megtámadott irányelv közvetlenül és személyében érinti – keresetével az irányelv egyes rendelkezéseinek megsemmisítését kívánja elérni, amelyek álláspontja szerint egy magasabb szakmai képezést egyenértékűnek vesznek az annál közvetlenül eggyel alacsonyabb képezéssel, és lehetőséget adnak valamely tagállam számára, hogy nemzeti rendelkezések kibocsátása révén jogi egyetemi diplomával egyenértékűnek ismerjen el alacsonyabb fokú tanulmányokat igazoló okleveleket, és ugyanazokat a szakmai jogokat adják meg a középfokú oktatást követő kiegészítő tanulmányokat lezáró oklevelekkel rendelkezőknek, mint a jogi egyetemi végzettséggel rendelkezőknek akkor is, ha azok a származási tagállamban előírt előfeltételeknek nem felelnek meg.

Keresetének alátámasztásaként a felperes előadja, hogy az irányelv kibocsátásával a közösségi intézmények lényegesen túllépték hatáskörüket, és a Görög Köztársaságnak a felsőoktatás szervezésére és szerkezetére vonatkozó alkotmányos hatásköreit bitorták. Ugyanebben az összefüggésben a felperes hivatkozik továbbá a szubszidiaritás, az arányosság, a polgárokhoz való közelség, a kohézió, a visszaélések elkerülésének, valamint az alkotmányos és a közösségi hatáskörök kölcsönös tiszteletben tartásának elvére. A felperes ezen kívül az EU-Szerződés 6. cikkére is hivatkozik azt állítva, hogy a megtámadott irányelv megsérti az ingyenes oktatáshoz, a foglalkozás szabad megválasztásához és szabad gyakorolásához, valamint az elismert tanulmányokat tanúsító oklevél hatékony felhasználásához fűződő alapvető jogokat.

A felperes ezen kívül a közösségi vívmányok megsértésére és következképpen a megtámadott irányelvnél az EU-Szerződés 2. és 3. cikkébe ütközésére is hivatkozik. Végül előadja azt az álláspontját, miszerint a megtámadott jogi aktus indokolása elégtelen és ellentmondásos.

(¹) HL L 255, 2005.9.30., 22. o.

2005. december 27-én benyújtott kereset – Belgian Sewing Thread kontra Bizottság

(T-452/05. sz. ügy)

(2006/C 60/83)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Belgian Sewing Thread (képviselő: H. Gilliams, ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- a megsemmisítési keresettel a felperes az EK-Szerződés 81. cikke és az EGT-megállapodás 53. cikke szerinti eljárásban, a 38.337 – PO/cérna számú ügyben 2005. szeptember 14-én hozott K(2005) 3452 végül. számú határozat 1. cikkének megsemmisítését kéri, amennyiben abban megállapítják, hogy a felperes az abban nevezett jogsértésben a többi résztvevő vállalkozással megegyező mértékben vett részt, valamint a határozat 2. cikkének megsemmisítését, amennyiben abban a felperest bírság fizetésére kötelezik;
- másodlagosan a felperes a 2. cikkben megállapított bírság megsemmisítését vagy legalábbis összegének jelentős csökkentését kéri;
- ezt meghaladóan a felperes kéri, hogy kötelezzék a Bizottságot az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás költségeinek viselésére;
- a kártérítési keresettel a felperes a Bizottság az EK 235. és 288. cikk szerinti felelőssége fennállásának megállapítását kéri;
- a felperes kéri továbbá, hogy a Bizottságot kötelezzék minden kára megtérítésére, amely abból adódott vagy adódik, hogy a Bizottság közzétette belső árlistáját;
- a felperes a Bizottság által fizetendő kártérítés évi 8 %-os kamattal történő növelését is kéri, a Bizottság által elkövetett jogsértés időpontjától kezdődően;
- a felperes kéri, hogy kötelezzék a Bizottságot egy szakértői vélemény várható eredményére tekintettel a fizetendő kártérítés összegéből 705 812 EUR előtörlesztésére;
- ezt meghaladóan a felperes kéri, hogy kötelezzék a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes elsősorban azért támadja a nevezett határozatot, amennyiben megállapítja, hogy a felperes az ott nevezett jogsértésben a többi résztvevő vállalkozással megegyező mértékben vett részt, és kéri a vele szemben kirótt bírság megsemmisítését vagy lényeges csökkentését.

Először is azt állítja, hogy az általa elkövetett jogsértést jogellenesen minősítették különösen súlyosnak. A Bizottság ezáltal megsértette az ésszerűség és az arányosság elveit, az 1/2003 rendelet 23. cikkének (3) bekezdését, valamint az indokolási kötelezettséget és a védelemhez való jogokat. A Bizottság figyelmen kívül hagyta, hogy a felperes nem játszott szerepet a jogsértés tervezésében és szervezésében során, az érintett megbeszéléseken a versenykorlátozó megállapodásokról való megegyezések tekintetében nem vett részt és a megállapodásokat nem hajtotta végre.

A felperes támadja továbbá a bíróság alapösszegének megállapításánál a második kategóriába történő besorolását és a bíróság összegét. A Bizottság a felperes a verseny tényleges befolyásolására vonatkozó képességét, mind a többi érintett vállalkozás befolyására, mind pedig a felperes kritikus pénzügyi helyzetére, csakúgy, mint a piac korlátozott kiterjedésére tekintettel túlbecsülte. A Bizottság e vonatkozásban is megsértette az ésszerűség és az arányosság elveit, az 1/2003 rendelet 23. cikkének (3) bekezdését, a bíróság megállapítására irányadó iránymutatókat, az egyenlő bánásmód elvét és az indokolási kötelezettséget.

A Bizottság a felperes tekintetében az enyhítő körülményeket is helytelenül értékelte, és megsértette a bíróságok kiszabására irányadó iránymutatót, valamint az indokolási kötelezettséget. Enyhítő körülményként kellett volna figyelembe vennie azt a tényt, hogy a felperes nem hajtotta végre az érintett megállapodást és hogy nagyon korlátozott és passzív szerepe volt.

Ezt meghaladóan a felperesnek az indokolási kötelezettség, az egyenlő bánásmód és az arányosság elve, valamint a Bizottsággal való együttműködésről szóló tájékoztató megsértésével nagyon alacsony bírságmérséklést kapott a vizsgálat alatti együttműködéséért.

Végül a felperes azáltal okozott kárai megtérítését kéri, hogy a Bizottság a felperes belső árlistáinak közzétételével megsértette a bizalomvédelem elvét és a titoktartási kötelezettséget.

2005. december 20-án benyújtott kereset – Sumimoto Chemical Agro Europe és Philagro France kontra Bizottság

(T-454/05. sz. ügy)

(2006/C 60/84)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Sumitomo Chemical Agro Europe SAS (Lyon, Franciaország) és Philagro France SAS (Lyon, Franciaország) (képviselők: K. Van Maldegem, C. Mereu ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a D/430967 bizottsági határozatot; vagy másodlagosan
- Az Elsőfokú Bíróság kötelezze az alperest arra, hogy teljesítse közösségi jogi kötelezettségeit, és a felperesek kérelmének megfelelően tegyen javaslatot a procimidonnak a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló irányelv I. mellékletébe történő felvételére valamennyi felhasználás/növényi termék tekintetében;
- Az Elsőfokú Bíróság kötelezze az alperest, hogy a felperesek számára fizessen 1 (egy) euró összegű ideiglenes kártérítést azokért a károkért, melyek a felpereseket a D/430967 bizottsági határozat, vagy másodlagosan annak eredményeképpen érték, hogy az alperes nem teljesítette közösségi jogi kötelezettségeit azáltal, hogy nem válaszolt a felpereseknek, és az Elsőfokú Bíróság kötelezze az alperest minden felmerülő kamat megtérítésére a pontos összeg kiszámításáig és meghatározásáig;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze az eljáráshoz kapcsolódó valamennyi költség és kiadás viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 91/414 tanácsi irányelv⁽¹⁾ (ismert nevén a növényvédő szerek vagy PPPD irányelv) előírja, hogy a tagállamok csak abban az esetben engedélyezhetnek valamely terméket, ha az szerepel az irányelv I. mellékletében. A felperesek több alkalommal felvették a kapcsolatot a Bizottsággal annak biztosítása érdekében, hogy növényvédő szerük hatóanyagát, a procimidont felvegyék az I. mellékletbe.

A vitatott határozatot képező, 2005. október 20-i levelével a Bizottság tájékoztatta az első felperest, hogy a procimidon lehetséges felvétele az I. mellékletbe legfeljebb azokra a támogatott felhasználásokra terjedhet ki, amelyek az EU-értékelés tárgyát képezték; a felvételt továbbá ahhoz a feltételhez kötötte, hogy nyújtsanak be javaslatot a különlegesen részletes használati feltételekről és a kockázatenyhítési intézkedésekről.

A felperesek e határozat megsemmisítését kérik, kifogásolva a procimidon javasolt, korlátozott felhasználását, amely ahhoz vezetne, hogy csak két növényi termék, nevezetesen a szilva és az uborka tekintetében kerülne felvételre, és kifogásolják a különlegesen részletes használati feltételek megkövetelését is. A felperes álláspontja szerint ezek a követelmények megsértették a PPPD-t, amely csak széleskörű felhasználási kategóriákra utal, mint a rovarölőszerek, növekedésszabályozók és gyomirtók, és a tagállamokra hagyja a felhasználás értékelését az egyedi növényi termékekre vonatkozóan. Ugyanebben az összefüggésben a felperesek azt állítják, hogy a részletes feltételek megkövetelését a PPPD nem teszi lehetővé, és tudományosan sem igazolt.